

█ (aangeklaagde). Van deze mondelinge behandeling is door de secretaris een zakelijk verslag opgesteld.

2.1.2 Bij beschikking van de █ is een bewind ingesteld over alle goederen die (zullen) toebehoren aan en een mentorschap ingesteld over █ met benoeming █, Het bewind en het mentorschap is ingesteld op grond van de lichamelijke of geestelijke toestand van cliënte.

2.1.3 Bij beschikking █ een verzoek van cliënte tot opheffing van het bewind en het mentorschap, █ ingekomen █ afgewezen. In deze beschikking overweegt de kantonrechter -voor zover hier van belang- het volgende: "Ter zitting is de kantonrechter gebleken dat de grond, die destijds heeft geleid tot het instellen van het bewind en het mentorschap, nog steeds aanwezig is. Opheffing van het bewind en mentorschap is in deze omstandigheden niet mogelijk. Zoals door de bewindvoerder en mentor ter zitting is aangegeven acht ook de kantonrechter het noodzakelijk dat █ een stap achteruitzet zodat de bewindvoerder en mentor de ruimte krijgen om de werkzaamheden naar behoren uit te voeren en een vertrouwensband met rechthebbende (lees hier: cliënte) te kunnen opbouwen." Klager was destijds tijdens de mondelinge behandeling van dit verzoek aanwezig zulks ter ondersteuning van cliënte.

2.1.4 Op dit moment loopt een (nieuwe) klachtbehandeling van de zijde van cliënte bij toezichthoudende kantonrechter █. De mondelinge behandeling van deze zaak is door de kantonrechter aangehouden █ In verband met het feit, dat cliënte op basis van een zorgmachtiging (ZM) in een zorginstelling verblijft, zal deze behandeling op haar (verblijfs)locatie plaatsvinden.

2.1.5 Klager heeft verklaard dat juist is dat hij vanaf 1997 tot in 2019 bij █ in de functie van sociaalpsychiatrisch verpleegkundige werkzaam █ -behandelaar is geweest van cliënte. In die jaren kwam hij praktisch alleen bij cliënte over de vloer, hij kende haar pincode, pinde ook regelmatig geld voor haar en hielp haar bij financiële en administratieve zaken. Klager erkent verder dat cliënte -na het bereiken van de 65-jarige leeftijd- door een ander team (█) is overgenomen. De nieuwe behandelaar oordeelde al snel dat cliënte in een zeer verwaarloosde, vervuilde en onveilige woonsituatie leefde. Hij vroeg om die reden een zorgmachtiging (ZM) aan en diende ook -namens de GGZ- een verzoek tot het instellen van mentorschap en bewindvoering in. Dit verzoek werd door de kantonrechter toegewezen. Zie hierboven punt 2.1.2.

2.1.6 Klager blijkt -ook tijdens de hoorzitting- het nog steeds niet eens met de inhoud van die zorgmachtiging en ook met destijds instellen (en later handhaven) van het onderhavige bewind en mentorschap t.b.v. cliënte.

2.1.7 Aangeklaagde heeft desgevraagd tijdens de hoorzitting verklaard, dat -na genoemde ZM en opname van cliënte █ zij, de bewindvoerder, de betrokken GGZ-behandelaar en de behandelend psychiater -in opdracht van de kantonrechter- zich volop hebben ingezet om de onderhavige woning weer leefbaar en veilig te maken zodat cliënte met een zorgmachtiging d.d. █ naar huis kon terugkeren. Gelet op het ziektebeeld van cliënte was cliënte hier erg op tegen en is zij tot op heden erg boos gebleven op de mentor en de bewindvoerder dat er is ingegrepen in haar leef-/woonsituatie.

2.1.8 De mentor (en de bewindvoerder) hebben de woning van cliënte door (ingehuurde) derden laten leeghalen en schoonmaken zonder cliënte hierbij te betrekken.

2.1.9 In genoemde zorgmachtiging is opgenomen dat cliënte de hulpverleners van de GGZ, de mentor en de bewindvoerder moet toelaten en mee zal moeten samen werken om haar huis veilig en leefbaar te houden. Cliënte laat echter alleen klager toe -frequentie is onbekend- en een medewerker van de GGZ die eenmaal 1x per 4 weken een depot komt zetten.

2.1.10 Aangeklaagde wordt als mentor nog steeds niet toegelaten, kan dus ook niet beoordelen of cliënte nu wel haar woning en zichzelf voldoende schoon, leefbaar en veilig houdt. Cliënte vertelt volgens aangeklaagde haar wel -regelmatig en erg onrustig- verwarde verhalen aan de telefoon.

2.1.11 Medio mei 2023 is cliënte opnieuw via een maatregel opgenomen op het [REDACTED]. Na een week is zij overgeplaatst naar de klinische afdeling [REDACTED]. De lopende ZM is recent met 1 jaar verlengd. Klager mag haar daar bezoeken.

2.1.12 Klager is -volgens aangeklaagde- vanaf het begin van het mentorschap tot heden volledig achter cliënte blijven staan. Klager heeft dit niet betwist. Klager is inmiddels met pensioen gegaan en dus niet meer werkzaam bij de GGZ. Klager is wel cliënte blijven bezoeken.

3. Wettelijk kader

3.1 Artikel 452 van boek 1 Burgerlijk Wetboek (BW) luidt -voor zover hier van belang-:

“1. De rechter die het mentorschap instelt, benoemt daarbij of zo spoedig mogelijk daarna een mentor. Hij vergewist zich van de bereidheid en vormt zich een oordeel over de geschiktheid van de te benoemen persoon.

(...)

3. De rechter volgt bij de benoeming van de mentor de uitdrukkelijke voorkeur van de betrokkene, tenzij gegronde redenen zich tegen zodanige benoeming verzetten.”

3.2 Artikel 453 van boek 1 BW regelt de rechtsgevolgen van het instellen van een mentorschap.

Dit artikel luidt -voor zover hier van belang-:

“1. Tenzij uit de wet of verdrag anders voortvloeit, is de betrokkene tijdens het mentorschap onbevoegd rechtshandelingen te verrichten in aangelegenheden betreffende verzorging, verpleging, behandeling en begeleiding.

2. Met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde rechtshandelingen vertegenwoordigt de mentor betrokkene in en buiten rechte, tenzij op grond van de wet of verdrag vertegenwoordiging uitgesloten is. de mentor kan betrokkene toestemming verlenen deze rechtshandelingen zelf te verrichten.

3. Ten aanzien van andere handelingen dan rechtshandelingen treedt de mentor, voor zover de aard van de desbetreffende handeling dit toelaat, in de plaats van de betrokkene op.

4. De mentor geeft aan betrokkene raad in hem betreffende aangelegenheden van niet-vermogensrechtelijke aard en waakt over diens belangen ter zake.”

Artikel 454 van boek 1 BW regelt de taken van de mentor en luidt -voor hier van belang-:

“1. De mentor is gehouden degene ten behoeve van wie het mentorschap is ingesteld zo veel mogelijk bij de vervulling van zijn taak te betrekken. De mentor bevordert dat betrokkene rechtshandelingen en andere rechtshandelingen zelf verricht, indien deze tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat wordt geacht. Hij betreft de zorg van een goed mentor.”

3.3 In de **Aanbevelingen mentorschap** (versie 2 december 2019, zie www.rechtspraak.nl) valt (onder meer) te lezen:

*“1. De mentor is **geen eerstelijns hulpverlener**, maar een regisseur van de zorg voor de betrokkene, die pas in deze rol in actie komt wanneer dat nodig is. De mentor is bijvoorbeeld aanwezig bij de bespreking van het zorgplan, maar de uitvoering van de zorg behoort niet tot de taken van de mentor. Wel dient de mentor actief te waken over de belangen van betrokkene, wat niet alleen inhoudt dat afspraken over de zorg worden gemaakt maar ook dat erop wordt toegezien dat de afspraken worden opgevolgd door goede uitvoering met beoogd resultaat.*

2. Bij zijn taakvervulling dient de mentor de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en culturele achtergrond van de betrokkene tot richtsnoer te nemen. (...)

3. Tijdens het mentorschap is de betrokkene handelingsonbevoegd in aangelegenheden betreffende zijn verzorging, verpleging, behandeling en begeleiding, aldus artikel 1:453 lid 1 BW. De mentor bewaakt de nietvermogensrechtelijke belangen van betrokkene, maar die omschrijving geeft weinig concrete steun bij de soms ingrijpende beslissingen die een mentor kan of moet nemen bij, bij voorbeeld, de keuze van de woonvorm, behandelplannen, medische behandelingen of het staken daarvan, toelaten van relaties etc. “

“Enerzijds moet de mentor ingevolge artikel 1:454 lid 1 BW de betrokkene zoveel mogelijk bij zijn taak betrekken en bevorderen dat hij zoveel mogelijk zelfstandig kan beslissen (zie ook artikel 1:453 lid 2 BW), maar anderzijds moet hij ingrijpen wanneer hij van mening is dat een bepaalde situatie niet wenselijk is voor betrokkene en deze niet in staat is tot redelijke waardering van zijn belangen. Artikel 1:453 lid 5 BW geeft een illustratie van de verhouding tussen mentor en betrokkene.”

3.4 Artikel 5 Besluit Kwaliteitseisen Curatoren, Beschermingsbewindvoerders en Mentoren (CBM) luidt voor zover hier van belang:

1. De curator stelt, zo mogelijk in overleg met de onder curatele gestelde, het doel van de curatele vast en de wederzijdse afspraken om dat doel te bereiken. De curator verstrekt aan de onder curatele gestelde een op schrift gesteld document met het doel en, voor zover mogelijk, de gemaakte afspraken, waarin wordt toegelicht wat de curator en de onder curatele gestelde wederzijds van elkaar mogen verwachten. De curator licht het document mondeling toe. De curator overlegt het document aan de kantonrechter voorafgaande aan zijn benoeming.

2. Indien daartoe aanleiding bestaat, past de curator, zo mogelijk in overleg met de onder curatele gestelde, het in het eerste lid bedoelde document met betrekking tot het doel en de gemaakte afspraken tussentijds aan. (...)

3.5 In de **Nota van Toelichting op artikel 5** van het Besluit Kwaliteitseisen CBM valt te lezen”

“De kwaliteit van hetgeen een curator doet, hangt mede af van de wijze waarop hij omgaat met de onder curatele gestelde. Voor een goed verloop van de curatele is voorts onontbeerlijk dat de verwachtingen die de curator en de onder curatele gestelde van elkaar

hebben, zo mogelijk worden uitgesproken en vastgelegd (...) In veel gevallen is de onder curatele gestelde zelf onvoldoende in staat zijn verwachtingen onder woorden te brengen. In die gevallen doet de curator er goed aan personen uit de nabije omgeving, bijvoorbeeld nabije familie en de instelling waar betrokkene wordt verzorgd, te betrekken bij het uiten van verwachtingen en het vaststellen van het doel. Deze personen zijn immers ook bevoegd om het ontslag van de curator te verzoeken en het einde van de curatele.”

Het gestelde m.b.t. (professionele) curatoren is van overeenkomstige toepassing op (professionele) mentoren. Zie artikel 5, lid 7 Besluit Kwaliteitseisen CBM.

4. Klachtpunten en verweer

4.1 Klager voert -zakelijk weergegeven- aan, dat zijn klachten slaan op de periode van eind 2018/ begin 2019 tot heden. Vanaf eind 2020 zijn er volgens hem veel zaken, waarop de huidige klachten gebaseerd zijn, niet in het belang van cliënte gebeurd.

Klager voert verder aan dat hij de klachten op 26-04-2023 (via de WhatsApp) aan de mentor heeft voorgelegd. Tot heden heeft zij -volgens hem- hierop niet inhoudelijk gereageerd. Wel heeft de mentor hierna aan hem gevraagd op te houden met verwijten te maken. Hieruit heeft hij opgemaakt dat zij het niet over de klachten van cliënte en hem wil hebben. De klachten richten zich -volgens klager- dus niet op een specifiek incident maar op een langere periode

Wat de klachten zelf betreffen, doet hij in zijn e-mail van 7 juni 2023 een (nieuwe) poging deze te (her)formuleren, zodanig dat de mentor er wel een verweer op kan formuleren. Hij formuleert de volgende klachten:

- a. Mentor had nooit de woning van cliënte mogen ontruimen en schoonmaken zonder cliënte zelf hierbij te betrekken. Dit heeft haar paranoïde erg aangewakkerd.
- b. Mentor heeft de bewindvoerder niet aangesproken op zijn nalatigheid door geen financiële afschriften of overzicht aan cliënte te verstrekken. Ook dit heeft de paranoïde van cliënte aangewakkerd.
- c. Mentor heeft geen pogingen gedaan om de regie over haar leven aan cliënte (geleidelijk) terug te geven, ondanks cliënte erg leed/ lijdt onder dit gemis aan “baas over eigen leven te zijn”. Ook niet nadat cliënte een jaar lang heeft laten zien dat ze de woning en zichzelf weer goed verzorgt.
- d. Mentor heeft mij, als zijnde voor cliënte belangrijke en enige steunfiguur (geen steunfiguren uit eigen familie, vrienden of kennissen) altijd genegeerd als betrokkene. Ik zou juist voor haar een barrière zijn in het contact met cliënte. Hierdoor was er geen goede samenwerking mogelijk wat niet in het belang van cliënte was en is.
- e. Mentor heeft van zijn kennis over de voorgeschiedenis en ziektebeelden van cliënte nooit gebruikt. Hierdoor heeft zij naar zijn oordeel geen of te weinig rekening gehouden met de [REDACTED]. Ook met het zorg mijndende van cliënte is weinig rekening mee gehouden.

4.2 Aangeklaagde voert -in haar schriftelijke reactie en tijdens de hoorzitting- verweer tegen de door klager geformuleerde uitingen van onvrede over de wijze waarop zij haar taken als mentor uitvoert. Dit verweer is kennelijk gelijk aan het verweer dat zij voert in een “lopende” klachtenprocedure bij de rechtbank. Zij voert in dat verband het navolgende aan.

4.2.1 Dat zij -net als de bewindvoerder- klager niet ziet als de juist gesprekspartner in het belang van cliënte. Dat klager vanaf het begin bezwaar heeft gehad tegen het ten behoeve

van cliënte ingestelde beschermingsbewind en mentorschap. Zij verwijst in dat verband naar de inhoud van correspondentie (brief d.d. 2 november 2021) en de inhoud van eerdergenoemde beschikking van 28 april 2022.

4.2.2 Dat klager geen stap naar achteren heeft gedaan, zoals destijds door de kantonrechter geadviseerd. Dat de rol van klager als vrijwilliger juist destructief is voor cliënte en dat dit dusdanig uit de hand is gelopen dat cliënte opnieuw met een crisismaatregel is opgenomen bij de GGZ.

4.2.3 Dat eerdere pogingen om met klager in gesprek te gaan zijn mislukt omdat klager alleen maar wenst te bespreken dat cliënte geen mentor en bewindvoerder nodig heeft en dat klager overigens alleen maar onterechte verwijten uit.

4.2.4 Dat zij zelf inmiddels een klacht heeft neergelegd bij de GGZ over de rol van klager en de wijze waarop de GGZ hiermee is omgegaan. Er zijn volgens mentor diverse medewerkers bij de GGZ die beamen dat klager destructief voor cliënte. Zij zegt als mentor druk te zijn om de juiste zorg voor cliënte te vinden.

5. Beoordeling klachten

5.1 De klachtencommissie heeft partijen tijdens de hoorzitting uitvoerig in de gelegenheid gesteld te reageren op elkaars standpunten. De klachtencommissie benadrukt hierbij het belang van **een fysieke aanwezigheid van beide partijen** tijdens de hoorzitting. Voor de klachtencommissie is het van groot belang om in het kader van de beoordeling van een zaak, partijen zelf te hebben gezien, gehoord en gesproken. De mondelinge interactie tussen partijen tijdens de hoorzitting kan immers van wezenlijke invloed zijn op de oordeelsvorming van de klachtencommissie.

5.2 De klachtencommissie gaat bij haar beoordeling uit van de hierboven onder punt 2 vermelde vaststaande feiten en het onder punt 3 omschreven wettelijke kader.

5.3 De klachtencommissie stelt allereerst voorop dat aangeklaagde, als mentor, wettelijk niet verplicht is om over zijn wijze van functioneren verantwoording af te leggen aan klager. Aangeklaagde doet als professioneel mentor verslag aan de toezichthoudende kantonrechter. Zie artikel 1:459, lid 1 BW. Aangeklaagde is als mentor ook niet gehouden om klager (vriend van cliënte) overal over te informeren. Zie op dit punt ook de uitspraak d.d. 10 augustus 2021 van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, gepubliceerd onder ENCLI:NL: GHAR:2021:7660.

5.4 Zowel klager als ook aangeklaagde benadrukken terecht dat altijd de belangenbehartiging van cliënte voorop dient te staan. Cruciaal is echter de wijze hoe de betrokken partijen deze belangenbehartiging in de praktijk invullen. Tijdens de hoorzitting hebben de leden van de klachtencommissie zelf kennis kunnen nemen van de mondelinge interactie tussen partijen. De klachtencommissie is hierbij tot de conclusie gekomen, dat de relatie tussen klager en aangeklaagde ernstig verstoord is en waarschijnlijk blijvend verstoord is. Dit geldt ook -gelet op de door aangeklaagde en klager verstrekte informatie- voor de relatie tussen cliënte en aangeklaagde. Ook hier is de klachtencommissie van oordeel dat ook deze relatie -mede gelet op het ziektebeeld bij cliënte- blijvend verstoord is. De klachtencommissie heeft het kader van deze procedure echter slechts te oordelen over het al dan niet (gedeeltelijk) gegrond of ongegrond zijn van de aangevoerde klachten.

5.5 De voorzitter van de klachtencommissie heeft tijdens de mondelinge behandeling de vraag aan partijen gesteld: Hoe zij denken verder te gaan na afloop van deze klachtenprocedure? Het onderhavige mentorschap loopt op dit moment immers normaal door. Klager blijkt hierbij voorstander van het benoemen van een nieuwe mentor (en

bewindvoerder). Een oplossing zou volgens hem kunnen zijn als mentor hem wel betreft bij de zorg van cliënte en dat zij zorgt voor een toekomstperspectief voor cliënte welk voor cliënte wel acceptabel is. Of dat, na alles wat gebeurd is, nog voor cliënte mogelijk is, durft hij niet te zeggen. Een andere mentor is daarom -volgens hem- ook een optie, omdat deze volgens hem het voordeel heeft om met een schone lei te beginnen. Klager verklaart verder dat de behandelend kantonrechter hem in de eerdere procedure gevraagd heeft of hij niet bereid is de taak van mentor t.b.v. cliënte op zich te nemen. Hiervan heeft hij -na overleg met cliënte- afgezien. Aangeklaagde blijkt duidelijk moeite te hebben met de beantwoording van de vraag. Zij constateert ook de verstoorde relaties tussen haar en cliënte en tussen haar en klager. Zij ziet echter wel mogelijkheden mits klager zich houdt aan de eerdere aanwijzing van de kantonrechter en “een stap achteruitzet zodat de bewindvoerder en mentor de ruimte krijgen om de werkzaamheden naar behoren uit te voeren en een vertrouwensband met rechthebbende (lees hier: cliënte) kunnen opbouwen.”

5.6 De klachtencommissie gaat hierna in op de door klager geformuleerde klachten, zoals hierboven weergegeven onder punt 4.1 sub a t/m sub e.

5.6.1 Klachtpunt 4.1 sub a De klachtencommissie is van oordeel dat dit klachtpunt van klager doel treft. Kijkend naar inhoud van de artikel 1.454 BW en naar het gestelde onder Respect in de Gedragscode NBPM had aangeklaagde genoemde werkzaamheden in de woning van cliënte nooit mogen uitvoeren zonder “passend” overleg met cliënte. Aangeklaagde is/was bekend met het ziektebeeld van cliënte en was daarom ook bekend met de impact die dit bij cliënte zou (kunnen) hebben. Het inschakelen van de behandelend psychiater en laten beslissen door deze psychiater, wat betreft de -te ruimen- zaken/spullen, kan de klachtencommissie absoluut niet plaatsen. De beslissing en de verantwoording van deze beslissing lagen/licgen bij de mentor (en de bewindvoerder). Dit klachtpunt wordt dus hierna gegrond verklaard.

5.6.2 Klachtpunt 4.1 sub b De klachtencommissie is van oordeel, dat ook dit klachtpunt doel treft. Aangeklaagde is bekend met het feit, dat de betrokken bewindvoerder sinds de instelling van het onderhavige beschermingsbewind (en mentorschap) geen enkel financieel overzicht of afschrift heeft verstrekt aan cliënte. Dit kennelijk uit vrees dat klager deze overzichten/afschriften zou gaan bespreken met cliënte terwijl hij zelf niet of onvoldoende in de gelegenheid wordt gesteld door cliënte om financiële zaken met haar te bespreken. Kijkend naar onder het vorige klachtpunt genoemde verplichtingen had aangeklaagde als mentor deze handelwijze van de bewindvoerder niet mogen accepteren. Dit doet ook naar het oordeel van de klachtencommissie onnodig afbreuk aan de eigen waarde van cliënte. Er is sprake van een heel eenvoudige administratie t.b.v. cliënte. Een administratie, die cliënte kennelijk meer dan twintig jaar lang zelf heeft kunnen bijhouden met klager “als maatje”. Ook dit klachtpunt zal de klachtencommissie hierna gegrond verklaren.

5.6.3 Klachtpunten 4.1 sub c, sub d en sub e lenen zich -gelet op hun onderlinge samenhang- voor gezamenlijke behandeling. De klachtencommissie stelt allereerst vast, dat is gebleken dat tussen klager en cliënte in de afgelopen ca. 25 jaar kennelijk een soort “symbiotische relatie” is ontstaan. Een relatie tussen twee personen van sterke betrokkenheid en afhankelijkheid van twee personen en dit vooral van de zijde van cliënte richting klager. Klager was in de periode van 1997 tot het moment van bereiken van de 65-jarige leeftijd door cliënte niet alleen haar GGZ-behandelaar maar ook haar **enige** mantelzorger. Ondanks de beste bedoelingen van de zijde van klager plaatst de klachtencommissie vraagtekens bij het ontstaan en voortduren van deze jarenlange relatie. Vraagtekens die vooral zien op het volgens de klachtencommissie “ontbreken van voldoende professionele distantie” in het uitvoeren van zijn functie. Klager was in die tijd als [REDACTED] werkzaam binnen het [REDACTED] Klager verklaart

desgevraagd dat hij zijn begeleiding van cliënte steeds heeft besproken binnen [REDACTED] team. Ervan uitgaande dat dit juist is, rijst de vraag waarom deze strikt persoonlijke begeleiding jarenlang binnen de GGD is geaccordeerd? Waarom was er geen back-up en wie keek ermee? Waarom is niet aan een passend ander netwerk t.b.v. cliënte gewerkt? In 2019 heeft hij in opdracht van zijn leidinggevende cliënte overgedragen aan de zgn. team Ouderenzorg/Seniorenzorg. De hoofdbehandelaar van dat team zag kennelijk al snel aanleiding voor een zorgmachtiging en voor het aanvragen van beschermingsbewind en mentorschap ten behoeve van cliënte. Deze hoofdbehandelaar koos kennelijk niet voor een begeleiding op de wijze, waarop klager deze jarenlang had ingevuld. Klager bleef tot zijn vertrek met prepensioen en ook daarna cliënte bezoeken. Hij deelde hierbij niet de visie van het behandelend GGZ-team en de visie van de mentor over de wijze hoe de zorgbelangen t.b.v. van cliënte diende te worden ingevuld. Hij bleef steeds onvoorwaardelijk achter de standpunten van cliënte staan en bevestigde haar daarmee in haar gedrag.

5.6.4 Vanaf [REDACTED] is aangeklaagde benoemd als professionele mentor t.b.v. cliënte. Onweersproken staat vast, dat klager op grond van zijn jarenlange begeleiding en ervaring met cliënte waardevolle informatie had kunnen verstrekken. De klachtencommissie verwijst hier korthedshalve naar de inhoud van bovengenoemd artikel 5 van het Besluit Kwaliteitseisen CBM en de toelichting hierop. Aangeklaagde heeft onweersproken getracht om deze informatie van klager te verkrijgen. Tot een deugdelijk overleg en een gewenste samenwerking tussen aangeklaagde en klager -in het belang van cliënte- is het de afgelopen jaren niet gekomen. De klachtencommissie stelt vast, dat nu al jarenlang geen deugdelijke en noodzakelijke samenwerking is ontstaan tussen aangeklaagde en haar cliënte (en klager). Dit hangt natuurlijk samen met de wijze van communiceren door beide partijen. Het is naar het oordeel van de klachtencommissie echter vooral klager zelf te wijten. Indien cliënte (en kennelijk in het verlengde klager) het niet eens waren met de beslissingen tot instelling van een mentorschap (en een beschermingsbewind) en de benoeming van de huidige mentor (en bewindvoerder) hadden zij binnen drie maanden na de dag van de uitspraken hoger beroep kunnen instellen bij het gerechtshof [REDACTED]. Nu geen hoger beroep is gebeurd zijn de uitspraken van de kantonrechter onherroepelijk geworden. Het verder betwisten en frustreren van de uitvoering hiervan is niet in het belang van cliënte.

5.6.5 De klachtpunten onder 4.1 sub c, sub d en sub e treffen dan ook geen doel omdat het gestelde grotendeels het direct gevolg is van het eigen handelen van klager. De klachtencommissie zal deze klachtpunten hierna ongegrond verklaren.

5.7 De klachtencommissie benadrukt tot slot dat één van uitgangspunten van huidige wetgeving is dat een beschermende maatregel **passend dient te zijn** en waar mogelijk de zelfredzaamheid van betrokkene dient te bevorderen. In het geval van deze cliënte benadrukt de klachtencommissie dat er goed moet worden gekeken naar haar behoefte/wensen en naar wie het beste bij haar past. Zij heeft vooral behoefte aan “een echt maatje” die haar bijstaat in haar dagelijks leven. Daarbij is -gelet op haar ziekte- het bestaan van een vaste structuur en het bestaan van vertrouwen een absolute basisvoorwaarde.

5.8 Het is niet mogelijk tegen deze uitspraak van de klachtencommissie in beroep te gaan. Zie artikel 7.1 van de geldende klachtenregeling.

5.9 Klager behoudt het recht zich te wenden tot een ander orgaan dat bevoegd is tot behandeling van zijn klachten, bijvoorbeeld de toezichthoudende kantonrechter van de Rechtbank [REDACTED]

5.10 Deze uitspraak wordt ter kennisneming toegezonden aan klager, aangeklaagde en de landelijke besturen van MN en NBPM. De landelijke besturen ontvangen de uitspraak zonder

namen van de betrokken personen (en zoveel als mogelijk zonder herleidbaarheid naar personen). Zie artikel 6.6 van de klachtenregeling.

5.11 In overeenstemming met artikel 6.8 van de klachtenregeling dient aangeklaagde (de mentor) **binnen één maand na ontvangst van deze uitspraak** aan de klager en aan de klachtencommissie mee te delen of zij het advies overneemt en of zij naar aanleiding van het oordeel over de klacht (verdere) maatregelen neemt en zo ja welke. Eventuele afwijkingen van het advies of van de aanbevelingen van de klachtencommissie dienen door de mentor te worden gemotiveerd.

5.12 Wanneer **niet binnen voormelde termijn van één maand** door de mentor kan worden beslist, wordt dit -in overeenstemming met artikel 6.9 van de klachtenregeling- door de mentor met opgave van redenen meegedeeld aan klager en aan de klachtencommissie onder vermelding van de termijn waarbinnen alsnog de wijze van opvolging kenbaar zal worden gemaakt.

5.13 Door/namens de klachtencommissie wordt toegezien op de naleving door de mentor van de inhoud van de genoemde beide artikelen (artikel 6.8 en 6.9) uit de klachtenregeling.

5.14 De klachtencommissie heeft de toezichthoudende kantonrechter van de Rechtbank Zeeland-West-Brabant bij eerdergenoemde brief van 18 juli 2023 geïnformeerd over deze klachtenprocedure. Deze uitspraak wordt ter kennisneming toegezonden aan de toezichthoudende kantonrechter.

6. De uitspraak

De klachtencommissie:

verklaart de klachtpunten 4.1 sub a en sub b gegrond;

verklaart de klachtpunten sub c, sub d en sub e ongegrond;

verklaart de klachten van klager voor het overige niet ontvankelijk.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.E.M. Verjans, voorzitter, en de leden mevrouw T. Bax en de heer mr. P.A. van Gassen op 17 augustus 2023.

Namens de klachtencommissie,

Was getekend

was getekend

Mr. W.E.M. Verjans, voorzitter,

C.A. Korsman, secretaris.